

Jeg kan heller ikke undlade at nævne, at naar man særlig støtter sin Paastand om Overlæsningen paa Hensynet til de mange betydelige Udgifter for Statskassen, er det ret mærkeligt, at man netop fra de samme Sider har taget Ordet for at udskyde Afsnit C. om Værdistigningsafgiften, ganske vist ikke — det kommer jeg siden til at nævne med Tak — fordi man overhovedet mener, at der skal slaas en Streg over den Tanke, men man mener, at den dog i alt Fald *kan* løses fra dette Forslag. Jeg siger, det undrer mig noget, thi hvor lidt eller hvor meget man end tør paaregne der vil indflyde i Statskassen ad den Vej, er det i alt Fald givet, at det bliver ikke saa faa Millioner — mange Millioner, haaber jeg — og i alt Fald saa mange, at de vel bør komme med i Betragtning, naar man overvejer Statskassens Forhold til de hermed forbundne Udgifter. Saa er det underligt, at man vil skyde det ud, som betyuder mere end alle de andre private Tilskud, der ere opførte i Lovforslaget.

Grundet paa denne Betragtning, at Lovforslaget er overlæsset, har man saa fremsat Ønsket om at faa det delt: faa noget skudt ud og faa det tilbageblivende delt. Hvis man med en saadan Deling kun tænker paa noget saa formelt, som jeg forstod det ærede Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn), at det hellere burde fremtræde i to Lovforslag, løbende parallelt ved Siden af hinanden, skal jeg ikke opholde mig videre derved; det er en Form-sag. Hvis de vedtages samtidig og træde i Kraft samtidig, tillægger jeg ikke det, om det er et eller to Lovforslag, nogen særlig Betydning. Hvis man derimod ved Delingen tænker paa noget andet og mere, noget reelt, selv om det ikke er en Henlæggelse af det, man lader træde tilbage i anden Linie, men kun en Udsættelse deraf, vil jeg meget bestemt udtale, at den Vej tror jeg ikke er fremkommelig. Selvfølgelig vil jeg ikke hermed sige, at det skulde berede Lovforslaget uoverstigelige Vanskeligheder, om man skar nogle af disse Baner, f. Eks. nogle mindre Privatbaner, bort. Det har jo sikkert ingen ventet, heller ikke jeg, at det høje Ting saaledes skulde binde sig, navnlig da paa Forhaand, til at tage det alt-sammen, Rub og Stub. Jeg vil ikke sige noget overfor en saadan Tanke, men det er jo ikke det, som har skinnet igennem de fremkomne Udtalelser — jeg sigter herved særlig til det ærede første Medlem for 2den Kreds —, eller er antydet i det, som

blev udtrykkelig udtalt af det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds. Det er sikkert, navnlig for det sidste ærede Medlems Vedkommende, en langt radikalere Barbering af Lovforslaget, man har stillet i Udsigt. Og jeg vil da derom sige, at jeg anser det for det samme, som at Lovforslaget ikke kommer igennem. Jeg har i saa Hense-ende nogen Erfaring at bygge paa. I Fjor blev straks ved første Behandling af Lovforslaget i Folketinget den Tanke rejst fra nogle Sider, at man skulde udskille Dobbeltspoeret over Fyn, hvorefter jo alle i Realiteten ere enige, til Genstand for en særlig Lov, som da sikkert kunde være gennemført i Fjor. Men skønt jeg offentlig udtalte min Tilslutning til en saadan Tankes Gennemførelse, og skønt man jo kunde sige sig selv, at i Fjor var der liden eller ingen Udsigt til, at Lovforslaget som Helhed kunde gennemføres i begge Rigs-dagens Afdelinger, ville de Herrer have set — og det var ingen Tilfældighed —, at der ikke fremkom noget Forslag fra Folketingsudvalgets Side om at realisere denne Tanke. Og det skønt man jo kan sige sig selv — og det blev ogsaa sagt, i alt Fald underhaanden —, at det dog var i alle Parter velforstaede Interesse, at der straks blev taget fat paa denne Foranstaltning, som alle vare enige om maatte komme først, thi derved bragtes den Tid til at løbe, og saa var der i Virkeligheden ingen Tid spildt for Anlægget af alle de øvrige i Lovforslaget behandlede Baner. Denne Erfaring bygger jeg paa — i Forbin-delse med andet, som jeg ikke her skal komme ind paa —, naar jeg siger, at en saadan Tanke om at udskille enkelte af de vigtigste Anlæg sikkert vil føre til, at det hele strander. Jeg siger jo ikke dette for at udtale mig imod det ærede Medlems Tanke om, at naar noget skulde foretræk-kes, burde det være de af ham nævnte Baner — jeg bortser fra Tunnelen, som jeg har talt om —, thi de 4 Statsbaneanlæg, som det ærede Medlem nævnte, ere netop dem, jeg selv har stillet forrest i Række-følgen, saa for saa vidt er der ingen Uenig-hed mellem os. Men naar ikke en Gang jeg vilde kunne slutte mig til Tanken om at nøjes dermed i Aar, kunne ærede Med-lemmer være forvissede om, at Folketinget endnu mindre gør det. Der er saa stærke Interesser, saa stærke Kræfter knyttede til Jernbanesager — maaske ogsaa her i Tin-get, men i alt Fald i det andet Ting —, at de Herrer ville forstaa, at jeg maa paa Forhaand udtale det, jeg her siger. Jeg